

den ene Del af Landet kan være lige saa god som den anden, men der er en Ting, som viser sig, og det er, at i alle de større Byer har Reformpartiet saa at sige ingen Tilslutning. Det har ingen Tilslutning i København, og det har ingen Tilslutning i Helsingør, Roskilde, Holbæk, Kalundborg, Næstved, Ringsted, Slagelse, Korsør osv. De Byer, hvori de have Tilslutning, ere de mindste og fjærnest liggende Byer, Byer som Nykøbing, Skelskør, Præstø, Vordingborg osv. Ganske det samme gør sig gældende overalt i Landet i de store Byer, paa Jyllands Østkyst f. Eks. har Reformpartiet saa at sige ingen Tilslutning. De have tabt Fredericia, Horsens, Aarhus, Aalborg, Skanderborg og Silkeborg. Selv saadan en By som Viborg vare de lige ved at tabe. Det var et rent Tilfælde, at det ærede Medlem for Viborg (Sveistrup) sejrede der med de 10 Stemmers Majoritet, han fik. Selv i Landkredsene i Østjylland var Reformpartiet lige ved at miste deres Kandidater. Naar de holdt en Kreds som Odder, var det udelukkende, fordi der ikke kom en Alliance i Stand mellem Socialdemokraterne og det radikale Venstre. Hvis der var kommet en Alliance i Stand der mellem dem, vilde sikkert denne Alliances Kandidat være bleven valgt, idet Stemmerne nu stode lige. Der blev der afgivet lige saa mange Stemmer paa den socialdemokratiske og den radikale Kandidat som paa den Kandidat, der blev valgt. Ganske det samme vilde være Tilfældet i Nykøbing M. osv. Det er dog Tal, der vidne om, at Regeringspartiet staar grumme svagt, og at Regeringspartiet er nødt til at søge Alliance, hvis det skal vente at staa en kommende Valgdag igen. Derfor er det naturligt og rimeligt, at Partiet søger Alliance hos de moderate. Der er sikkert ikke de Herrer for meget imellem, og selv om det ærede Medlem for Assens (Berntsen) forlanger Hovedet af det ærede Medlem for Løvel serveret paa et Fod for at faa denne Alliance i Stand, er jeg sikker paa, at Reformpartiet gaar ind derpaa, og det er jo heller ikke noget stort Offer for Reformpartiet.

Imidlertid, selv om Reformpartiet faar denne Alliance i Stand, vil det ikke nytte det meget. Det vil nytte lige i Øjeblikket, men det vil ikke nytte ret meget ved en kommende Valgdag. Naar der i Kredse som Rønne, Stege osv. kun er et ganske ringe Overtal for den Kandidat, der blev valgt mod de forenede Socialdemokrater og radikale, kan der ikke være Spor af Tvivl om, at ved en kommende

Valgdag ville saadanne Kredse gaa tabte, og dem er der mange af rundt omkring i Landet. Der er sikkert flere end de 9 Kredse, som de moderate kunne bringe Reformpartiet i Medgift. Og hvad nytter saa det hele? Nej, vil Reformpartiet have noget ud af det, maa det meget hellere tage en Alliance med Højre. Jeg tror, Partiet skal slutte sig til den Politik, det ærede Medlem for Maribo (Chr. Reventlow) har proklameret som Fremtidens Politik, og det kunne de saa meget lettere gøre, som der sagligt og politisk ligger disse to Partier overordentlig lidt imellem. Hvis de ville slutte sig til den Politik, er der Mulighed for dem for at klare Situationen lidt endnu.

Ganske vist kunde det tænkes, at adskillige af de Vælgere, som nu have givet dem deres Støtte, vilde svigte dem paa en kommende Valgdag. Thi naar det gik Reformpartiet saa godt, som det gjorde til Valgene nu, var det i Virkeligheden, fordi den Politik, de førte, var af den Art, at den kunde tilfredsstille til begge Sider. Den kunde tilfredsstille Højre i nogle Kredse, og den kunde tilfredsstille de radikale i nogle Kredse. Naar vi kom ud at diskutere med dem paa Møderne, sagde de til os: Alt, hvad De fremkommer med, er kun Mistæneliggørelse, vi staa paa Venstres gamle Standpunkt endnu. Jeg havde den Ære at have Statsrevisor Madsen-Mygdal ovre i min Kreds, og da udtalte han om Forsvarssagen, at det var skammeligt, naar jeg vilde beskyldte ham for at have svigtet Venstres gamle Program. Han stod op med Taarer i Øjnene og forsikrede, at selv om alle andre i Forsvarskommissionen havde en anden Mening, var det hans faste Overbevisning, at Københavns Befæstning var en Ulykke for Landet, og den, forsikrede han, gik han aldrig nogen Sinde med til. Jeg kan bevidne, at disse Udtalelser ere faldne saaledes. Naar han som Medlem af Forsvarskommissionen kan staa op og sige det, maa vi andre dog have Lov til at sige det samme. Men samtidig med, at det skete, havde jeg en Modkandidat, som sagde, at han ikke var Tilhænger af den lige, almindelige kommunale Valgret, han kunde udmærket godt gaa med til Kauteler i den Retning. Det sagde han paa et Møde, hvor den højtærede Landbrugsminister var til Stede for at støtte ham, og den højtærede Landbrugsminister lod ikke formode, at han ikke udmærket godt kunde støtte en Mand, der vilde gaa med til Kauteler paa dette Omraade. Det er